

I. I. BORISOV

LENIN TALKOISSA

Toukokuun 1 päivänä vuonna 1920 VKP(b):n Keskuskomitea järjesti Yleisvenäläiset talkoot. Ei ollut sellaista maan kolkkaa, missä sinä päivänä ei olisi tehty työtä. Kurssilaitten mukana (se tapahtui Kremlissä) minäkin menin Kremlin pihaan osallistuakseni työhön. Osa Kremlin aukiosta oli silloin täynnä kaikenlaista romua, hirsii ja lautoja, ja se haittasi kovasti normaalisten sotilasharjoitusten pitämistä.

Seisoin oikealla sivustalla, koska olin kurssien komissaari. Kremlin komendantti Peterson tuli luokseni ja sanoi:

— Toveri Lenin tuli myös talkoisiin.

Näin Iljitšin. Hän seiso i muutaman askeleen päässä meistä odotellen työmääräystä. Hänellä oli yllään kulunut puku ja jalassa nauhakengät.

Pyysin häntä vanhimpana asettumaan oikealle puolelleni, jonka hän tekikin kiireesti ja sanoi nopeasti:

— Sanokaa, mitä minun pitää tehdä.

Kuului talkootöiden esimiehen käsky:

— Rivistäytykää, oikealle-mars!

Lähdimme suorittamaan meille määrättyä työtä. Piti työskennellä parittain, ja minä kannoin Vladimir Iljitšin kanssa pitkiä salkoja.

Hän koetti aina tarttua salon paksumpaan päähän eikä ohuempaan. Minä sitävästoin halusin antaa hänelle kevyemmän pään, ja siitä meille syntyi kiistaa.

— Te joudutte kantamaan enemmän raskaita kantamuksia kuin minä,— väitti hän.

Todistelin menetteleväni aivan oikein, sillä Iljitš oli viisikymmenvuotias ja minä olin vasta kahdenkymmenen kahdeksan ikäinen.

Hän teki työtä sanomattoman hyvin. Hän aivan juoksi, meni toisten ohi, kiirehti ikään kuin osoittaen siten, että on työskennel-

tävä ripeästi. Minä väsyin ja kaikki muutkin talkoolaiset istahtivat hengähtämään. Toveri Lenin meni kurssilaisten joukkoon.

Aurinko paistoi kirkkaasti, musiikki innosti ihmisiä. Sinä hetkenä kaikista tuntui, ettei ole suurempaa iloa kuin tehdä ruumiillista työtä. Joku ryhmässä olevista tarjosi Leninille savuketta.

— Minä en tupakoi,— vastasi hän.— Lukiolaisena ollessani kerran tupakoin niin, että tulin pahoinvointiseksi. Sen jälkeen en ole tupakoinut.

Lepohetken jälkeen jouduimme kantamaan hyvin raskaita tammipölkkyjä. Niitä oli kannettava kuusissa miehin keppien päällä. Täytyi levähtää pari kertaa matkalla ennen kuin ne saatiin kannettua määräpaikkaan.

Vladimir Iljitš työskenteli neljä tuntia kurssilaisten kanssa.

Nuo neljä tuntia, jotka vietin Vladimir Iljitšin seurassa raskaassa ruumiillisessa työssä, ovat jääneet mieleeni ainiaaksi.

